

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om yderligere Forlængelse af Lov af 1ste April 1888 om Vigning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 3914).

Der var intet Vændingsforslag stillet.

Lovforslagets eneste Paragraffattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Optagelse af Bragrester fra Havbunden og Forstranden.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 145—46).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Marineministeren (Kavn): Dette Lovforslag, som jeg har indbragt paa Indenrigsministerens og egne Begne, gaar ud paa, at „Optagelse fra Havbunden og Forstranden af Bragrester, hidrørende fra sunkne eller strandede Skibe, som paa Foranstaltning af det offentlige ere uskadeliggjorte for Sejladsen, kan af vedkommende Minister forbydes.“ Efter de nu gældende Regler har enhver Lov til at optage Skibe, opfiste Ankre, Ræder og andre Bragrester fra Havbunden. Denne Tilladelse benyttes naturligvis i stor Udstrækning, og er i Reglen ikke forbunden med nogen som helst Ulempe. Sagen stiller sig dog noget anderledes, naar det drejer sig om Bragrester af Skibe, der ere blevne uskadeliggjorte ved offentlig Foranstaltning, især naar saadanne Bragrester findes i stærkt befarede Farvande, hvor der er en temmelig ringe Vanddybde. I saa Fald kan det nemlig endog hændes, at Dybden kan formindskes ved Forsøg paa at optage disse Bragrester. For Sejløbenes

Bedkommende er det Marineministeriet, der har at sørge for, at Farvandene ikke blive mindre stikkede til den almindelige Færdsel. Sønner derfor et Skib i Sejløbet, gives der i Almindelighed Gjeren eller Assurandørerne en kortere Frist til at uskadeliggøre Braget. Ønske de det ikke, eller gøre de det paa en saadan Maade, at det træffer urimelig længe ud, griber Ministeriet ind, uskadeliggør selv Braget, og forøger Dybden til et vist Maal, der saa bliver offentliggjort i „Efterretninger for Søfart“ og andre Blade, samt afmærket paa Kortene. Hvis nu nogen giver sig til at fiske efter disse Bragrester, der ere uskadeliggjorte for Sejladsen eller bragte ned til en vis Dybde, kan det hændes, især da der ofte bruges Sprængstoffer, at Dybden formindskes derved, at Spanter og andre Dele af Stroget saa en anden Retning og komme til at stifte i Vejret, hvorved Dybden kan blive meget kændelig formindsket. Naar et Skib saa vil sejle derover, stolende paa den officielle Bekendtgørelses Rigtighed, og lider Havari, kan det med Grund beklage sig over Ansøgtigheden i disse officielle Meddelelser. Af den Grund er det, at der for Marineministeriets Vedkommende fordres Tilladelse til ved offentlig Bekendtgørelse at forbyde Opfiskning af bestemte Brag, som ere uskadeliggjorte ved Marineministeriets Foranstaltning. Paa Forstrande finder det samme Forhold Sted, men der er det Indenrigsministeriet, der skal sørge for Fjernelsen af Bragene, og da ganske de samme Forhold, som jeg omtalte for Sejløbenes Vedkommende, kunne indtræde der, er der forlangt den samme Bemyndigelse for Indenrigsministeriet paa dette Omraade, som paa det andet Omraade er forlangt for Marineministeriet. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje, idet jeg blot skal bemærke, at, som bekendt, har det været til Behandling i Landsstinget, hvor det er blevet vedtaget ganske i den Form, hvori det blev forelagt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forældelse af Forbringingsrettigheder.